

C/2024/3586

17.6.2024

Appel iværksat den 20. februar 2024 af Michael Heßler til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. december 2023 i sag T-369/22, Michael Heßler mod Europa-Kommissionen

(Sag C-137/24 P)

(C/2024/3586)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Michael Heßler (ved Rechtsanwältin I. Steuer-Lutz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. december 2023 i sag T-369/22 ophæves.
- Europa-Kommissionens klageafgørelse af 25. marts 2022 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes fortsat at tildele det i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 ⁽¹⁾ omhandlede skattefradrag som fastsat i administrationschefernes konklusioner nr. 222/04 ⁽²⁾ med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2021, så længe betingelserne er opfyldt.
- De manglende betalinger forrentes i overensstemmelse med finansforordningen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat følgende anbringender:

1. Retten har anlagt en fejlagtig fortolkning af begrebet »akt, der går ham imod« som omhandlet i artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab ⁽³⁾.
2. Retten har tilsidesat appellants ret til god forvaltning i henhold til artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, eftersom den hverken har fastslået, at Kommissionen har tilsidesat pligten til at begrunde sine afgørelser, eller at Kommissionen har tilsidesat hans ret til at blive hørt forud for vedtagelsen af en akt, der går ham imod.
3. Retten har tilsidesat appellants ret til det vederlag, som han har krav på, idet den
 - a. har konstateret en reelt ikke eksisterende accessorisk forbindelse mellem tildelingen af et børnetilskud og et skattefradrag for forsørgelsesberettigede børn,
 - b. har anlagt en fejlagtig fortolkning af begrebet »forsørgelsesberettiget barn« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 260/68, fordi den har ladet retten til forsørgelse afhænge af barnets alder og ikke af dets behov,
 - c. ikke har givet appellanten ret til det ønskede skattefradrag på grundlag af sædvaneretten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning,

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 af 29.2.1968 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De europæiske Fællesskaber (EFT 1968 I, s. 37).

⁽²⁾ Administrationschefernes konklusioner nr. 222/04 (SEC[2004]411) af 7.4.2004.

⁽³⁾ Vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT 1959-1962, s. 126).

- d. har underkendt det ønskede skattefradrag's retlige karakter, og
- e. har underkendt den for Kommissionen bindende virkning af administrationschefernes konklusioner nr. 222/04 og Kommissionens interne retningslinjer, som gennemfører disse konklusioner.
